

ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น
ต่อการขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม
อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอยาง อำเภอบาง อำเภอบาง อำเภอบาง อำเภอบาง อำเภอบาง
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและ
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)

๑. สภาพปัญหาและความจำเป็นในการตรากฎหมาย

พื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ตั้งแต่อำเภอบ้านแหลมจังหวัดเพชรบุรี จนถึงตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ความยาวประมาณ ๑๑๕ กิโลเมตร เป็นบริเวณที่มีความสำคัญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่สำคัญของประเทศบริเวณหนึ่ง เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยประกอบด้วยแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน ป่าชายเลนและชายหาดที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคตะวันตก ซึ่งในอดีตที่ผ่านมา ด้วยความหลากหลายและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวพัฒนาจนเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะทางด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ทำให้การพัฒนาเกินขีดความสามารถในการบริหารจัดการที่มีอยู่ นำมาซึ่งปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ในหลายลักษณะ และยิ่งส่งผลให้ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่มีอยู่เดิมมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในเมืองและพื้นที่ชายหาด อันได้แก่ ปัญหาน้ำเสียจากชุมชนและกิจกรรมต่าง ๆ การบุกรุกพื้นที่สาธารณะ การก่อสร้างโดยไม่คำนึงถึงศักยภาพและความเหมาะสมของพื้นที่ ตลอดจนปัญหาการบุกรุกป่าชายเลนซึ่งเป็นทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อนนั้น ล้วนเป็นปัจจัยเสริมให้การกัดเซาะชายฝั่งซึ่งมีอัตราความรุนแรงและเป็นไปได้ง่ายมากขึ้น การสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสิ่งแวดล้อมนี้ได้กลายเป็นภาวะคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความเติบโตทางเศรษฐกิจของพื้นที่ชายฝั่งทะเลดังกล่าวให้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ในขณะนั้น เห็นถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขและป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ดังกล่าวไว้แต่เบื้องต้น เพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการพัฒนา จึงได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลตั้งแต่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีจนถึง ตำบลปากน้ำปราณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในปีพ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมา แต่จากการติดตามผลการดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม พบว่า ตลอดระยะเวลาการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ผ่านมา กลไกดังกล่าวมีความสัมฤทธิ์ผลโดยสามารถลดระดับความรุนแรงของความเสื่อมโทรมที่เกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลงได้ ตลอดจนหลายฝ่ายเห็นว่าสามารถคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมได้ แต่เมื่อเวลาผ่านไป สภาพการณ์การพัฒนาและการเติบโตต่าง ๆ ของพื้นที่ได้เปลี่ยนไปควบคู่กับปัญหาการคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ตามมา ประกอบกับปัจจุบันภาครัฐได้มุ่งสร้างฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ต้องมีการพัฒนาเมือง ขยายการเติบโตด้านการท่องเที่ยวและด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น และทำให้เกิดปัญหาการคุกคาม และความเสื่อมโทรมทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมา ดังนั้น เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการป้องกันและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่นี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้ออกประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑ มีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา ๕ ปี ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๖ ซึ่งในปีงบประมาณ ๒๕๖๔ สำนักงานนโยบายฯ ได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และการปรับปรุงประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยได้นำเสนอผลการติดตาม

สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดำเนินการตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม รวม ๔๕๐ คน จากนั้นได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาจัดทำร่างประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) โดยนำมารับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในระดับอำเภอ ในระหว่างวันที่ ๒๐-๒๑ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมในห้องประชุมและผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวม ๒๒๑ คน และระดับจังหวัด ในระหว่างวันที่ ๓-๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมสัมมนา รวม ๒๑๐ คน หลังจากผ่านกระบวนการรับฟังความคิดเห็นในพื้นที่แล้ว สำนักงานนโยบายฯ ได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์จัดทำร่างประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. และนำเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้พิจารณา ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ และครั้งที่ ๒/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕ คณะอนุกรรมการฯ จึงได้ให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างประกาศกระทรวงดังกล่าว แต่เนื่องจากปัจจุบันมีการใช้บังคับกฎกระทรวง กำหนดร่างกฎที่ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๒๒ ก เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๕ เพื่อให้การออกร่างกฎที่หน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๕ และวิธีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานนโยบายฯ จึงได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นต่อการขอขยายระยะเวลาการบังคับใช้ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ และร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่) เพื่อให้ยังคงมีการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างต่อเนื่อง และป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ความมุ่งหมายและผลสัมฤทธิ์ที่พึงประสงค์

เพื่อขยายระยะเวลาการใช้บังคับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในระหว่างที่สำนักงานนโยบายฯ ดำเนินการจัดทำร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่) เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดและความเห็นของภาคประชาชนในพื้นที่มากขึ้น และพิจารณาร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่)

๓. สารสำคัญของร่างกฎหมาย

๓.๑ การขยายระยะเวลาการใช้บังคับประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่อำเภอบ้านแหลม อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอท่ายาง อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ออกไปอีก ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๘

๓.๒ มาตรการในประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่) มีทั้งหมด ๒๓ ข้อ ประกอบด้วย

วรรคแรก กำหนดเป็นบทบัญญัติในการออกประกาศกระทรวงฯ โดยออกตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑ การยกเลิกประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๒ การกำหนดคำนิยามในประกาศ ซึ่งในที่นี้ได้กำหนดคำนิยาม “แนวชายฝั่งทะเล” หมายถึงแนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุดตามปกติทางธรรมชาติ

ข้อ ๓ - ข้อ ๔ เป็นการกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยใช้ขอบเขตพื้นที่น่านน้ำตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของทั้ง ๒ จังหวัด ในระยะ ๕,๔๐๐ เมตร โดยยกเว้นพื้นที่ที่กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอยู่ระหว่างออกกฎหมายกำหนด สำหรับพื้นที่บนแผ่นดินใช้เขตควบคุมมลพิษตามขอบเขตการปกครองของตำบลที่ติดแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดเพชรบุรี รวม ๑๔ อบต. และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๓ อบต. แล้วจำแนกเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็น ๖ บริเวณ ตามสภาพของพื้นที่เหล่านั้น

ข้อ ๕ เป็นการกำหนดมาตรการเรื่องโรงงานที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ จะต้องมียางน้ำซึมผ่านได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ และมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่น้ำซึมผ่านได้ ในพื้นที่ว่างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองกำหนด

ข้อ ๖ เป็นการห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง/เปลี่ยนการใช้อาคาร อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด ที่มีพื้นที่รวมเกิน ๑๐ ตรม. หรืออาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด เพื่อการค้า ในบริเวณที่ ๑, ๒, ๓ และบริเวณที่ ๕ เฉพาะระยะ ๒๐๐ ม. จากแนวชายฝั่งทะเล สำหรับในบริเวณที่ ๔ ทั้งบริเวณพื้นที่

ข้อ ๗ เป็นการห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง/เปลี่ยนการใช้อาคาร ให้เป็นอาคาร ดังนี้

- อาคารนกแอ่นกินรัง
- ท่าเทียบเรือ ยกเว้น ท่าเรือสาธารณะสำหรับเรือประมง ขนาดต่ำกว่า ๖๐ ตันกรอส

ท่าเทียบเรือโดยสารเพื่อการท่องเที่ยวตามนโยบายของรัฐ ท่าเทียบเรือสำราญกีฬา และอยู่ต่อเรือ

ข้อ ๘ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์การก่อสร้าง ดัดแปลง/เปลี่ยนการใช้อาคาร ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- ห้ามก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารใด ๆ บริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันเกินร้อยละ ๓๕
- กำหนดความสูงอาคารตามระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเล
- การก่อสร้าง บริเวณโดยรอบเขตที่ดินที่ได้ขึ้นทะเบียน ตามกฎหมายว่าด้วย

โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ในระยะ ๑๐๐ เมตร สามารถสร้างอาคารสูงได้ไม่เกิน ๖ เมตร และไม่บดบังทัศนียภาพ

ข้อ ๙ เป็นวิธีการวัดความสูงของอาคาร โดยกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ๔ ข้อ

ข้อ ๑๐ เป็นการห้ามกระทำการหรือประกอบกิจกรรมในพื้นที่บริเวณที่ ๖ ซึ่งพื้นที่น่านทะเลจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายหรือสิ่งที่จะก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของพื้นที่นั้นจากลักษณะตามธรรมชาติ ได้แก่ การทำให้เกิดมลพิษ ขยะมูลฝอย สารแขวนลอย ตะกอนแขวนลอย และมลสารปนเปื้อนจากการเดินเรือ การจอดเรือ การขนส่ง หรือการขนถ่าย ที่มีผลทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม , การสำรวจวัดคลื่น Seismic ยกเว้น เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการ , การถมทะเล หรือที่ปากแม่น้ำ ปากคลอง ยกเว้น เพื่อประโยชน์ของรัฐ

ข้อ ๑๑ เป็นการกำหนดห้ามกระทำการหรือประกอบกิจการในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- การทำเหมือง ยกเว้น การทำเหมืองแร่หินปูน หรือเหมืองแร่ดินซีเมนต์ ในรัศมี ๒ กิโลเมตรจากขอบเขตพื้นที่โรงงานซึ่งได้รับอนุญาตไว้ก่อน หรือการทำเหมืองแร่ในพื้นที่เขตแหล่งแร่ตามแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

- การขุด / ตัก / ดูด / หรือลอกกรวด ดิน ดินลูกรัง ทราย เพื่อการค้าพื้นที่ เช่น พื้นที่ลาดชันเกินร้อยละ ๓๕ เขตโบราณสถานหรือบริเวณที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์

- การทำนาเกลือ ยกเว้น บริเวณที่ ๒ และ ๓

- การขนส่งหรือลำเลียงวัตถุอันตรายโดยใช้ระบบท่อขนส่ง

- การถม ปรับพื้นที่ ปิดกั้น พื้นที่พรุ แหล่งน้ำสาธารณะต้นเขิน หรือเปลี่ยนทิศทางการยกเว้น การดำเนินการของทางราชการ เพื่อประโยชน์สาธารณะ

- การค้นหา เก็บ ทำลาย ซึ่งโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ยกเว้น การศึกษาวิจัยทางวิชาการ การดำเนินการของทางราชการ แต่ต้องได้รับความเห็นจากคณะกรรมการกำกับดูแลฯ

- การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางธรณีสัณฐาน ยกเว้น การดำเนินการของทางราชการ เพื่อป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง หรือความปลอดภัยในการเดินเรือ

- การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพตามธรรมชาติของพื้นที่หาด ยกเว้น การดำเนินการของทางราชการ เพื่อการฟื้นฟูรักษาสภาพชายหาด การป้องกันกัดเซาะชายฝั่ง เป็นต้น แต่ต้องได้รับความเห็นจากคณะกรรมการกำกับดูแลฯ

- การกระทำใด ๆ ที่เปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในบริเวณที่ได้รับการประกาศ เป็นบริเวณแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ยกเว้น การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก โดยส่วนราชการ เพื่อประโยชน์ด้านนันทนาการ การท่องเที่ยว การพักผ่อนหย่อนใจ โดยไม่ทำลายสภาพธรรมชาติและสอดคล้องกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

- การเปลี่ยนสภาพธรรมชาติของพื้นที่ป่าชายเลนตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งไม่รวมป่าชายเลนในพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิ์

- การก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ล่าหรือกระทำการใด ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ป่าหรือทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพหรือเสียหาย

- การปล่อยทิ้งของเสีย หรือมลพิษลงสู่แหล่งน้ำ หรือทะเล เว้นแต่ เป็นกรณีที่ได้ผ่านการบำบัด ตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดแล้ว

- ขับขี่ยานพาหนะบริเวณพื้นที่ชายหาด ยกเว้น เรือ การบริการสาธารณะ และดูแลฟื้นฟูสภาพแวดล้อม

- จับ ดัก ล่อ ฆ่า เตาทะเล พะยูน โลมา วาฬ ปลาฉลามวาฬ หรือสัตว์ทะเลหายากอื่น ๆ เพื่อนำซากหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซาก มาไว้ในครอบครอง

ข้อ ๑๒ เป็นการกำหนดการก่อสร้างหรือขยายหรือเพิ่มความยาวกำแพงริมชายฝั่งที่มีความยาวตั้งแต่ ๒๐๐ เมตรขึ้นไป ให้เสนอขอความเห็นจากจังหวัดเพชรบุรี หรือจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก่อนขั้นตอนการขออนุญาต หรือขออนุมัติงบประมาณในการดำเนินการ

ข้อ ๑๓ เป็นการกำหนดให้การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หรือหอพัก ต้องติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสีย และบำบัดน้ำเสียให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายกำหนดก่อนปล่อยลงสู่ท่อหรือทางน้ำสาธารณะ

ข้อ ๑๔ เป็นการกำหนดให้การก่อสร้าง ดัดแปลงที่เป็นการขยายขนาดพื้นที่อาคารหรือเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม หรืออาคารชุด ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งทะเลเกินกว่า ๕๐ เมตร และมีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๔๙ ห้อง ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศ

ข้อ ๑๕ เป็นการกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำรายงาน IEE และรายงาน EIA โครงการต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่

ข้อ ๑๖ - ข้อ ๑๗ เป็นการกำหนดให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทำหน้าที่ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ ประสาน และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งประสานภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้วนำไปบรรจุในแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัด หรือแผนงานและงบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๘ - ข้อ ๒๒ เป็นมาตรการที่มีลักษณะเป็นบทเฉพาะกาล เพื่อรองรับกรณีต่าง ๆ ที่มีหรือเกิดขึ้นแล้ว ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ได้แก่

- กรณีมีกฎหมายเฉพาะที่มีมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่าก็ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

- ให้ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการที่กำหนด

- ยกเว้นให้กับอาคารที่มีอยู่แล้ว หรือได้รับอนุญาตก่อสร้าง ก่อนวันที่ประกาศบังคับใช้ แต่ห้ามดัดแปลง/เปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร ที่ขัดกับข้อกำหนดในประกาศ

ข้อ ๒๓ เป็นการกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ ๕ ปี

๔. ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมาย

๑. การขยายประกาศกระทรวงฯ ส่วนราชการ ผู้ประกอบการและประชาชนในจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะต้องปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อไปอีก ๒ ปี ตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ

๒. ส่วนราชการ ผู้ประกอบการและประชาชนในจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะต้องปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ซึ่งเป็นมาตรการควบคุมการก่อสร้าง การดำเนินการ การกระทำ หรือการประกอบกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยโดยรวมของประชาชน เช่น ห้ามทำเหมืองแร่ ห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใด ๆ ให้เป็นอาคารเลี้ยงนกแอ่นกินรัง ท่าเทียบเรือ ห้ามการถมทะเล การเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ป่าชายเลน การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชายหาด การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓. หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการควบคุมอาคารหรือการประกอบกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่ออีก ๒ ปี อย่างไรก็ตามหากร่างประกาศกระทรวงฯ (ฉบับใหม่) มีผลบังคับใช้ก่อน ๒ ปี ประกาศฉบับนี้จะถูกยกเลิกไป สำหรับร่างประกาศกระทรวงฯ จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้

๔. จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสำคัญด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เนื่องด้วยเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ โดยประกอบด้วยแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน ป่าชายเลนและชายหาดที่เป็นแหล่งธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคตะวันตกที่สวยงาม สามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก ดังนั้น การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องจะช่วยอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรักษาทัศนียภาพอันสวยงามของจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนต่อไป